

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse:

”Ansøgeren er etnisk han og buddhist fra landsbyen [...] i Fuijan provinsen, Kina. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Under den oprindelige asylsag har ansøgeren som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevendende til sit hjemland frygter at blive straffet af de kinesiske myndigheder, idet hun uden for Kina har født to børn ([X] og [L]) uden for ægteskab. Hun har endvidere henvist til, at hun frygter, at de kinesiske myndigheder vil tvangsfjerne hendes børn, samt at børnene ikke kan blive registreret i Hukou familieregistret. Hun har videre henvist til, at hun, hvis hun på ny måtte blive gravid, vil blive udsat for tvangsabort. Under henvisning til, at [ansøgeren] [i sommeren] 2018 har født [W], har Flygtningenævnet den 23. august 2018 besluttet at genoptage sagen. Det fremgår af sagens oplysninger, at [ansøgeren] i [efteråret] 2017 indgik ægteskab med [Y], der efter det oplyste er far til [L] og [W].

Flygtningenævnet er opmærksom på, at [L] og [W] er født, efter at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse i sagen, og at i hvert fald oplysningerne om [W] ikke er indgået i Udlændingestyrelsens behandling af sagen. [L] og [W] er på grund af deres alder ikke i stand til selv at fremkomme med oplysninger i sagen af betydning for deres asylmotiv, men deres mor, har redegjort nøje for den del af asylmotivet, der direkte knytter sig til de to børn, hvilket asylmotiv er helt sammenfaldende med den ældste datters ([X]s) asylmotiv, som er indgået i Udlændingestyrelsens behandling af sagen. Nævnet finder, at børnenes perspektiv er tilstrækkelig belyst gennem moderens oplysninger, og at der i øvrigt ikke er grundlag for at hjemvise nogen del af sagen til Udlændingestyrelsen.

Som anført af nævnet i afgørelsen af 17. marts 2017 er det lagt til grund, at [ansøgeren] i 2011 har været udsat for en tvangsabort, og at hun et par måneder senere udrejste illegalt af Kina. Det lægges endvidere til grund, at hun i Danmark har født nu tre børn, hvoraf to af børnene er født uden for ægteskab, ligesom det lægges til grund, at hendes ægtefælle [Y] (ansøgeren i den sambehandlede sag) er far til de to sidstfødte børn.

Det kan på baggrund af oplysninger om situationen i Kina endvidere lægges til grund, at [ansøgeren] som følge af antallet af børn, og at de til dels er født uden for ægteskab, vil kunne idømmes en betydelig bøde eller alternativt en kortere frihedsstraf, ligesom hun kan blive pålagt udrejseforbud i en periode. Som anført af nævnet i afgørelsen af 17. marts 2017 kan det efter baggrundsoplysningerne ikke lægges til grund, at de kinesiske myndigheder vil tvangsfjerne børnene fra deres mor, eller at der i øvrigt er en reel risiko for, at moderen vil blive udsat for andre asylbegrundende overgreb, herunder tvangsmæssigt at lade hende sterilisere. De sanktioner over for [ansøgeren], der herefter er sandsynlige, har således ikke en sådan karakter, at de kan betragtes som overgreb eller forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7. Det kan ikke føre til en anden vurdering heraf, at [ansøgeren] nu har født tre børn, hvoraf de to af børnene er født uden for ægteskabet. Heller ikke den omstændighed, at hun påregner at få flere børn, kan føre til en anden afgørelse.

Set fra børnenes perspektiv må det efter baggrundsoplysningerne lægges til grund, at moderens situation meget vel kan indebære, at det vil blive vanskeligt at få børnene eller i hvert fald et af børnene registreret i Hukou registret, hvilket må antages at være en forudsætning for deres adgang til lægehjælp, skolegang, sociale ydelser m.v. Det fremgår imidlertid af Udenrigsministeriets høringsnotat af 12. december 2016, der er baseret på svar fra en lokal advokat med speciale i familieret, at registrering i overensstemmelse med ”Opinions of the General Office of the State Council on Addressing the Issue of Household Registration for Persons without Household

Registration” er mulig, såfremt (1) en dna test kan påvise familieforholdet mellem mor og barn, (2) der fremlægges en fødselsattest med dna dokumentation for familieforholdet, i hvilken forbindelse en dansk fødselsattest skulle være tilstrækkelig, og (3) der sammen med denne dokumentation ansøges om registrering med en skriftlig begrundelse for børnenes fødsel uden for ægteskabet. Det fremgår af samme baggrundsnotat dog videre, at myndighederne i Fujian provinsen har et dårligt ry i forhold til overholdelse af love og regulativer, og at der er eksempler på, at kvinder, der har fået foretaget en tvangsabort, ikke har kunnet registrere børn født efterfølgende.

Afgørende for Flygtningenævnets afgørelse – også set i forhold til Børnekonventionen – er imidlertid, om der er risiko for, at børnene ved en ”tilbagesendelse” til Kina vil blive udsat for alvorlige overgreb, hvilket efter Børnekonventionen kan formuleres som ”a real risk of irreparable harm”. Nævnet finder, at de vanskeligheder, som en registrering af børnene – eller navnlig ét af børnene – må forventes at møde, eller endda den mulige konsekvens, at børnene udelukkes fra at modtage fri lægehjælp, skolegang m.v., ikke er forhold, der kan sidestilles med alvorlige overgreb omfattet af udlændingelovens § 7. Der er herefter ikke – heller ikke som følge af [ansøgerens] tredje barn – grundlag for at meddele ansøgerne opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse, idet afgørelsen nu tillige omfatter [L] og [W].

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.